

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA KMETIJSTVO IN OKOLJE

DIREKTORAT ZA JAVNE SLUŽBE VARSTVA OKOLJA IN INVESTICIJE V OKOLJE

Dunajska cesta 22, 1000 Ljubljana

T: 01 478 7340

F: 01 478 7419

E: gp.mko@gov.si

www.mko.gov.si

Številka: 007-367/2012

Datum: 5.3.2013

Zadeva: Vprašanje v zvezi z U-MEDO

Zveza: vaš dopis z dne 22. 2. 2013

Spoštovani!

V dopisu sprašujete naslednje.

1. Kako ravnati glede na to, da so cene sprejete po predpisih, ki niso več veljavni hkrati, ko velja Uredba o metodologiji za oblikovanje cen storitev obveznih občinskih GJS varstva okolja (Uradni list RS, št. 87/2012, 109/2012, v nadaljevanju uredba)?
2. Ali ima tržna inšpekcija pravico posegati v trenutno sprejete cene in njihovo strukturo?
3. Ali se lahko cene storitev gospodarskih javnih služb, ki so bile s strani pristojnega občinskega organa potrjene pred 31. 12. 2012 in so višje od 30% dvignejo do 30%?
4. Ali se lahko višji znesek vodnega povračila uveljavi, cena vodarine pa ostane nespremenjena, kako prikazati vodno povračilo in okoljsko dajatev na računu in kako izvajati prilogo 2?
5. Ali lahko izvajalci oblikujejo obračun svojih storitev na računu po pravilniku?
6. Kako v primeru odpadkov izvesti obračun storitve?

V zvezi s tem vam odgovorjamo.

K1.

S 1.1.2013 je začela veljati Uredba o metodologiji za oblikovanje cen storitev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja (Uradni list RS, št. 87/2012, 109/2012; v nadaljevanju uredba), ki je v prehodnih določbah 1. odstavka 31. člena razveljavila Pravilnik o metodologiji za

oblikovanje cen storitev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja (Uradni list RS, št. 63/09; v nadaljevanju pravilnik). Uredba določa, da morajo občine uskladiti svoje predpise in sprejeti cene v skladu s to uredbo najpozneje v petnajstih mesecih po uveljavitvi uredbe. To pomeni, da imajo lahko občine še petnajst mesecev po sprejemu uredbe v veljavi predpise, ki so sprejeti na podlagi pravilnika in ne predpisov, ki so bili sprejeti na podlagi starejših predpisov.

K2.

Uredba določa, da nadzor nad zaračunavanjem cen uporabnikom opravljajo tržni inšpektorji. Uredba določa prehodno obdobje, kar pomeni, da se za pravilno oblikovane cene štejejo tudi cene, ki so bile oblikovane v skladu s pravilnikom do uveljavitve uredbe. Glej tudi odgovor K1.

K3.

V primeru, ko dvig cene presega 30%, je potrebno za uveljavitev cene pripraviti elaborat in upoštevati postopek, kot ga določa 5. člen uredbe, ki pravi: »ceno storitve posamezne javne službe za območje občine predlaga izvajalec z elaboratom o oblikovanju cene izvajanja storitev javne službe in jo predloži pristojnemu občinskemu organu v potrditev«. Omejitev dviga cene velja ne glede na to, ali je bilo pozitivno strokovno mnenje ministrstva pridobljeno ali ne. Če je komunalno podjetje v prehodnem obdobju (do 1.1.2013) dobilo soglasje pristojnega občinskega organa za ceno, ki pomeni dvig cene za več kot 30%, komunalno podjetje ne more uveljaviti cene, ki je različna od cene, navedene v soglasju. Torej komunalno podjetje ne more samo odločiti, da bo uveljavilo dvig cene le za 30%. Uredba jasno določa, da izvajalec lahko uveljavi le ceno, navedeno v soglasju.

K4.

Cena, ki jo potrdi pristojni organ občine, se imenuje potrjena cena storitve javne službe, in je sestavljena iz omrežnine in vodarine. Cena vodarine vključuje:

- neposredne stroške materiala in storitev,
- neposredne stroške dela,
- druge neposredne stroške,
- splošne (posredne) proizvodne stroške, ki vključujejo stroške materiala, amortizacije poslovno potrebnih osnovnih sredstev, storitev in dela,
- splošne nabavno-prodajne stroške, ki vključujejo stroške materiala, amortizacije poslovno potrebnih osnovnih sredstev, storitev in dela,
- splošne upravne stroške, ki vključujejo stroške materiala, amortizacije poslovno potrebnih osnovnih sredstev, storitev in dela,
- obresti zaradi financiranja opravljanja storitev javne službe,
- neposredne stroške prodaje,
- stroške **vodnega povračila** za prodano pitno vodo in za vodne izgube do dopustne ravni vodnih izgub v skladu s predpisom, ki ureja oskrbo s pitno vodo,
- druge poslovne odhodke in
- donos iz 16. točke 2. člena te uredbe.

To pomeni, da so stroški vodnega povračila del cene, ki se oblikuje kot določa 5. člen uredbe, ki pravi: »ceno storitve posamezne javne službe za območje občine predlaga izvajalec z elaboratom o oblikovanju cene izvajanja storitev javne službe in jo predloži pristojnemu občinskemu organu v potrditev«. Zavezanec za plačilo vodnega povračila je oseba, ki upravlja objekt ali napravo za odvzem ali izkoriščanje vode in ne uporabnik storitve, tako kot je to primer pri okoljski dajatvi zaradi odvajanja komunalne odpadne vode. To pomeni, da predstavlja vodno povračilo za izvajalca

storitev gospodarske javne službe strošek, ki ga na uporabnika ne more prevaliti neposredno, brez spremembe cene vodarine po postopku, določenem v 5. členu uredbe.

Pri okoljski dajatvi zaradi odvajanja komunalne odpadne vode, za zavezanca za komunalno odpadno vodo, okoljsko dajatev izračunava, zaračunava in vplačuje izvajalec gospodarske javne službe odvajanja in čiščenja komunalne odpadne in padavinske vode na območju nastajanja komunalne odpadne vode in kjer je določen za izvajanje obveznih storitev odvajanja komunalne odpadne vode oziroma prevzema vsebine ali blata iz nepretočnih greznic, obstoječih greznic in malih komunalnih čistilnih naprav. Sprememba okoljske dajatve zaradi odvajanja komunalne odpadne vode se zato na računu prikazuje ločeno in se z njo obremeni uporabnika storitev gospodarske javne službe.

Uredba je bila oblikovana z namenom poenotenja postavk na računih. Priloga 2 temelji na vsebini uredbe in vsebuje postavke, ki so določene v sami vsebini uredbe. Zato ni mogoče dodajati ali spreminjati posameznih postavk. Možno pa je posamezno postavko razčleniti na način, da se prikažejo posamezne sestavine postavke.

K5.

V kolikor se cene storitev gospodarske javne službe ne spreminjajo, se lahko obračun storitev opravlja po pravilniku še petnajst mesecev po uveljavitvi uredbe. Glej tudi odgovor K2.

K6.

Uredba v prvem odstavku 23. člena določa, da se predračunska cena v delu, ki se nanaša na opravljanje storitev javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki, in v delu, ki se nanaša na stroške javne infrastrukture, oblikuje na kg opravljene storitve (zbiranje določenih vrst komunalnih odpadkov, obdelava določenih vrst komunalnih odpadkov, odlaganje ostankov predelave ali odstranjevanja komunalnih odpadkov) in se uporabnikom zaračuna glede na prostornino zabojnika in pogostost odvoza.

Izvajalec ceno, izraženo v EUR/kg, zaračuna uporabnikom sorazmerno, glede na prostornino zabojnika za mešane komunalne odpadke in pogostost odvoza zabojnika, in sicer tako, da se najmanj enkrat letno razdeli masa v zadnjem obračunskem obdobju zbranih komunalnih odpadkov (zbrane ločene frakcije komunalnih odpadkov in kosovnih odpadkov, ločeno zbrane odpadne embalaže, zbranih mešanih komunalnih odpadkov) na uporabnike, glede na prostornino zabojnika za mešane komunalne odpadke in pogostost odvoza tega zabojnika. Izvajalec javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki mora prikazati porazdelitev količine opravljenih storitev javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki med uporabnike. Obvestilo o tem mora biti objavljeno na krajevno običajen način in stalno dostopno na spletni strani izvajalca javne službe.

Izvajalec ceno za zbiranje biološko razgradljivih kuhinjskih odpadkov in zelenega vrtnega odpada, izraženo v EUR/kg, zaračuna uporabnikom sorazmerno, glede na prostornino zabojnika za biološko razgradljive kuhinjske odpadke in zeleni vrtni odpad ter pogostost odvoza navedenega zabojnika, in sicer tako, da se najmanj enkrat letno razdeli masa v zadnjem obračunskem obdobju zbranih komunalnih odpadkov (biološko razgradljivi kuhinjski odpadke in zeleni vrtni odpad) v posamezni občini na uporabnike, glede na prostornino navedenega zabojnika in pogostost odvoza tega zabojnika. Izvajalec javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki mora prikazati porazdelitev količine opravljenih storitev javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki med uporabnike. Obvestilo o tem mora biti objavljeno na krajevno običajen način in stalno dostopno na spletni strani izvajalca javne službe. Tudi pravilnik, ki je veljal pred uredbo, je določal, da je enota količine

storitev zbiranja in prevoza komunalnih odpadkov masa (kg) komunalnih odpadkov, ki jih uporabniki storitev prepustijo izvajalcu javne službe. Sodilo za razdelitev količine storitev na posameznega uporabnika je velikost zabojnika in število odvozov. To pomeni, da je cena izražena v EUR/kg in ne v EUR/liter ali EUR/osebo. Velikost zabojnika in število odvozov je samo sodilo, ki se ga uporablja za določitev količine opravljene storitve posameznemu uporabniku.

Lep pozdrav,

Pripravil:

mag. Franc Lenarčič
sekretar

Leon Behin

DIREKTOR DIREKTORATA
ZA JAVNE SLUŽBE
VARSTVA OKOLJA IN INVESTICIJE V OKOLJE

